

ta' lidt solskin...

Saga Studio

*har hermed fornøjelsen at indbyde Dem med ledsager
til Danmarks-premièren på det nye danske lystspil i farver*

TA' LIDT SOLSKIN

— mærk, hvor glad du bli'r!

manus og instruktion: ANNE LISE REENBERG

i SAGA TEATRET fredag den 17. oktober 1969

Indbydelsen gælder kun til den på billetterne anførte dato og forestilling.
Ønskes vedlagte billetter ombyttede til en anden forestilling, kan dette ske indtil 1 time før vedlagte billetteres dato og forestilling, idet vi høfligst anfører, at billetkontoret er åbent alle dage fra kl. 12.
Billetter, der ikke kan benyttes, bedes venligst returneret til SAGA TEATRET's kontor,
Vesterbrogade 25, 1620 København V.

Saga Studio

præsenterer

TA' LIDT SOLSKIN

— mærk, hvor glad du bli'r!

Poul Otto Madsen	AXEL STRØBYE
Bernhard Iversen	POUL BUNDGAARD
Bedste	CLARA PONTOPPIDAN
Anne Iversen	PUSLE HELMUTH
Peter Iversen	MICHAEL ROSENBERG
Olga	VIGGA BRO
Valde	OLE MONTY
Lydia	KIRSTEN WALTHER
Ludvig	ARTHUR JENSEN
Sophus	Holger Vistisen
Charles	Larno
fru Berg	Henny Buckhøj
fuldmægtig Mortensen	Miskow Makwarth
skoleinspektør Jørgensen	Bjørn Puggaard-Müller
Alma Madsen	Sigrid Horne-Rasmussen
frk. Hopballe	Annelise Jacobsen
»den skæppeskønne«	Mette v. Kohl
vicevært Olsen	Gunnar Strømvad
ejendomsmægleren	Knud Hallest
redaktøren	Gunnar Lemvig
journalist Jensen	Erik Wedersøe
fotograf Petersen	Steen Frøhne
chaufføren	Bertel Lauring
et ægtepar	Kate Mundt & Benny Juhlin
barneplejersken	Susanne Jagd
skolebetjenten	Basse
matrosen	Jens Due
tjeneren	Bent Reiner

endvidere medvirker

»Nokkeboere«, Vedbækgården, hunden HANNIBAL o. m. a.

— og en speciel tak til alle vennerne på »Nokken«

instruktion: ANNELISE REENBERG

manus: Annelise Reenberg

musik: Sven Gyldmark

sangtekster: Erik Leth © SAGA FILM A/S, S.69

fotograf:	Ole Lytken D.F.F.
ass.:	Jan Weincke
tonemester:	Leon Seibæk
ass.:	Henrik Hansen
scenearkitekt:	Otto Lund
scenemester:	H. Gärtner
belysningsmester:	Carlo Rasmussen
ass.:	Poul Madsen — Poul Nielsen
rekvisitør:	Niels Holm
ass.:	Marteng Petersen
staffage:	Lassen Agency
make up:	Calma Jensen
kostumier:	Edith Sørensen
klip:	Lizzie Weischenfeldt
script:	Vibeke Gad
fortekster:	Bertil Widerberg
stills:	Jan Weincke
ass.:	Karen Lorentzen
produktionsleder:	Erik Larsen
ass.:	Lars Kolvig
publicity:	Kirsten Sloth
atelierchef:	Jon Bille Brahe
Optaget i	Eastman Color
farvediapositiver	optaget på <i>Agfa</i> color
kopi:	Johan Ankerstjerne A/S
udlejning:	TEATRENES FILMS-KONTOR A/S

TA' LIDT SOLSKIN

– mærk, hvor glad du bli'r!

– og solskin er der i vor lille historie om den rare enkemand, Bernhard, som en ublid skæbne har fået til at melde sig ud af samfundet, og – sammen med en kammerat, Poul Otto og en lille, velbegavet hund – leve af, med sang at gå fra gård til gård. Et brev fra søster i Amerika underretter ham om, at hun sender hans to børn, Anne og Peter hjem til Danmark, så han påny kan overtage sine pligter som far. Ved hjælp af den for sådanne samfund særegne hjælpsomhed og delen-det-lidt-vi-har stabler vennerne og han et slags hjem på benene ude på »Nokken«. Børnene kommer, alt går hjerteligt og strålende, ja, vor far omgås endog med forbavsende planer om, at vennen og han må melde sig ind i samfundet igen, tage arbejde, måske betale skat – altsammen for børnenes skyld.

Velfærdssamfundet vejer og finder deres anstrengelser altfor lette; under truslen om, at samfundet vil varetage børnenes tarv, må deres far gribe til selv de mest desperate midler: et bedre milieu og en MOR til børnene må og skal skaffes!

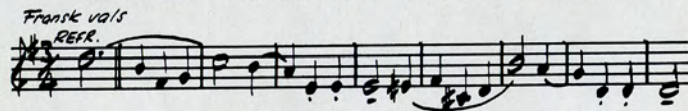
En *Saga* folkekomedie må naturligvis konsekvent fastholde, at hvor selv en opofrende mandfolkeven og Nokkens legendariske hjælpsomhed ikke slår til, der må gode, stærke, danske kvinder træde til for at redde situationen for den stakkels far og hans to sjove børn; men selvfølgelig må vi på det muntreste – især hvad kærligheden anbelanger – så grueligt meget igennem, inden den dejlige – men nok så håndfaste Olga, værtinde i »Faldgruben« – takket være børnene – griber ind og redder happy-ending.

Det synes, som om også andre end vor far, brud og børn skal betræde den smalle, tornestrøede sti tilbage til velfærdssamfundet – med dets fordele, bånd og forpligtelser – men hvordan de kommer til at tage dén med kildeskatten, det bliver for dem – som for os – en gåde?!

MIRAKLERNES TID ER IKKE FORBI

At tiden er tosset, og verden er skør,
Det ka' da ikke ta' vores perlehumør.
Naturen er dejlig, og livet er skønt.
Se! Hvert år bli'r alting grønt.

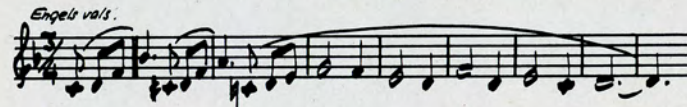
Refr.: Miraklernes tid er ikke forbi,
Ta' selv ud og kig. Ta' ud i det fri.
En solstråle varmer dig brun på din hud,
En bi brummer rundt, og en blomst springer ud.
Miraklernes tid er ikke forbi.
En spurv piper glad på sin melodi.
Du mærker igen, du kan smile og le.
Mirakler, mirakler kan stadigvæk ske.

Trods alle de knubs, vi til daglig må ta',
Er alting slet ikke så håbløst endda.
Naturen fortæller os bedre end ord
Med hvert lille blad, der gror:

Refr.: Miraklernes tid er ikke forbi ...
osv.

ET LILLE SMIL

Refr.: Et lille smil,
Et stille håb ...
Forelsket kind mod kind
Før natten er forbi.
To øjne ler,
Fordi de ved,
At de har fundet to
At spejle glæden i.
Du er en drøm endnu,
Men vi vil mødes du
En skønne dag et sted,
Så finder vi hinanden med
Et lille smil,
Et stille håb ...
Alt det, vi ønsker os,
Som du og jeg kan gi'

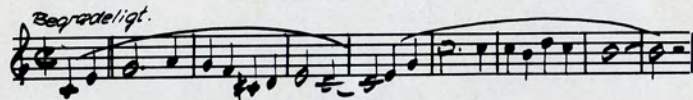
Dagdrømmeri lever jeg på.
Det gi'r mig alt det, jeg vil nå.
Drømmen er ens gang efter gang:
Her sidder jeg med min sang,

Refr.: Et lille smil,
osv.

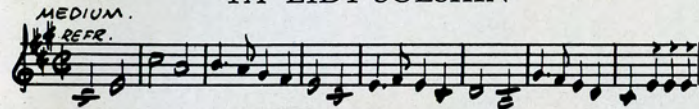
En ny og sørgelig vise
om
TUSNELDA

Det var kun, fordi jeg traf Tusnelde -
Hun og jeg, vi fik hinanden kær.
Hendes skønhed blev jeg overvæld't af.
Men hun holdt af fine, dyre klæ'r.
Hendes tøjforbrug jeg blev forgæld't af.
Gi' en skærv. Min skæbne blev så hård.
Det er kun, fordi jeg traf Tusnelde,
At vi nu går rundt fra gård til gård.

Du vil osse møde *din* Tusnelde,
Gamle ven. - Men bli'r hun mon som min?
Risikoen for det må du sel' ta'.
Elskovsfryd bli'r tit en mands ruin.
Min erfaring ka' du få lidt hjælp af:
Se min makker. Ham gik det som mig ...
Det var ham, der overtog Tusnelde.
Bror, pas på, det ej vil ske for dig!!

TA' LIDT SOLSKIN

Der var engang en myg.
En lillebitte myg.
Den sad og græd og sa':
Hvorfor, hvorfor er jeg så styg,
at alle men'sker slår
mig hvor jeg står og går?
Hvordan bli'r jeg dog glad igen?
Så sa' dens mor til dén:

Ta' lidt solskin,
put det i en flaske,
læg den i din taske.
Hør, hvor sjovt det si'r:
Ta' så duften
fra den vilde rose
put den i en pose
af kulørt papir.
En trille fra en lærke
det må vi osse ha',
nu har du vel lagt mærke
til hvad det var, jeg sa'?

Ta' lidt solskin,
put det i en flaske.
Hør, hvor sjovt det klukker.
Mærk, hvor glad du bli'r.

Ta' lidt solskin
pluk en bid af himlen
del den ud i vrimlen
gi' hvad du kan gi'.

Ta' lidt solskin
med til dine venner
glæd enhver du kender
læg dit hjerte i!
Alverden går og sukker
men hør nu, hvad vi si'r
til hver en lyselukker
er der et råd, vi gi'r.

Ta' lidt solskin
pluk en bid af himlen
del den ud i vrimlen
mærk hvor glad du blir.

ta' lidt solskin...